

Beležka za avtoro

Momo Kapor e roden v Sarajevo prez 1937 godina. S malki prekysvanija, ot devetgodishna vyzrast zhivee v Belgrad. Diplomira se po zhivopis (1961 g.) v belgradskata Akademija za izobrazitelno izkustvo v klasa na profesor Nelko Gvozdenovich. Izvesten e na jugoslavskata chitatelska auditorija kato avtor na tridesetina knigi – romani, kratki razkazi, pytepisi i hudozhestveni monografii, kakto i na priblizitelno syshtija broj proizvedenija, izpylneni v teatrite, po radioto i televizijata. Knigite mu godini nared sa v spisycite na jugoslavskite bestselyri.

Literaturnite kritici i teoretici go schitat za edin ot rodonachalnicite na “dzhins-prozata” u nas, iztykvajki negovoto majstorstvo v ovladjavane na kratkite literaturni formi.

Mezhdru drugoto, toj e avtor na romanite “Foliranti”, “Provincialist”, “Ada”, “Zoe”, “Una”, “Ot sedem do tri”, “Kniga za oplakvanija”, “Zelenoto sukno na Montenegro”, kakto i na dvutomnata hronika “Beležkite na edna Ana” i “Hej, ne sym ti razpravjala za tova!” Negovite razkazi i noveli sa sybrani v mnozhestvo sbornici: “I drugi razkazi”, “Lanski snegove”, “101 razkaza”, “Tja”, “Off razkazi”, “Naj-hubavite godini i drugi razkazi”, a pytepisite mu sa publikuvani v knjigata “Skitam i razkazvam”.

“Alo, Belgrad” e zakljuchitelnata chast na trilogijata dokumentalni razkazi za belgradchani, tehniya grad i zhivot v nego, v kojato vlizat oshte i knigite “Iztok – Zapad” i “011”, publikuvani v ednoimennata rubrika na stranicite na vestnik “Politika”.

V hristomatijata “Santimentalno vyzpitanie”, osven izcherpatelnata studija za knigite, koito promenjaha negovoto pokolenie, publikuva i sto otkysa ot tezi proizvedenija i sto kratki eseta za tjah.

Knigata mu za deca i vyzrastni “Sanja”, kojato e pod formata na poetichna knizhka s kartinki, dnes se schita za svoeobrazna kultova kniga za mladi. Podobna e i knjigata “Lero – carjat na peperudkite”,

pisana i risuvana povest za bedno hercegovsko momche, koeto v Belgrad stava procut majstor v izrabortvaneto na papijonki.

V knjigata “Sto sedmici blokada” (1994), avtoryt publikuva hronika na blokadata, pod kojato se okaza negovata strana.

“Spomenite na edin risuvach” predstavljavat kombinacija ot memoarna proza, dokumentalen roman i hudozhestvena eseistika.

Momo Kapor e i avtor na goljam broj dokumentalni filmi i televizionni predavanija, a po negovi scenarii sa snimani i njakolko pynometrazhni igralni filma. Negovite romani “Una” i “Kniga za oplakvanija (Dosieto Shlomovich)” sa ekranizirani; pyrvijjat – pod syshoto zaglavie, a vtorijjat – kao “Daritel”.

Iljistroval e goljam broj svoi i chuzhdi knigi, a e pravil izlozhbi, osven v stranata, i v galerii v Nju Jork, Bostyn, Zheneva, Brjuksel.

Prevezhdan e na frenski, nemski, polski, cheshki, ungarski i shvedski.

Sbornikyt razkazi “Smyrtta ne boli” se rodi po vreme na voennite sybitija v Bosna, Hercegovina i Kraina, kydeto beshe voenen reporter, a romanyt “Hubav den za umirane” e pisan prez vreme na sedemeset i osemte dena bombardirane na Belgrad.

“Saraevskata trilogija”, systavena ot romanite “Paziteljat na adresa”, “Poslednijat polet za Saraevo” i “Hronika na izgubeniya grad” e pisana pochi trideset godini, vremeto, prez koeto na nejniya avtor e bila otneta vyzmozhnostta da vidi rodnija si grad, ot kojto pristignal v Belgrad kao devetgodishno momche. Tazi trilogija obhvashta vremeto ot mladostta na pisatelja do hudozhestvenoto mu syzryavane (“Paziteljat na adresa”), perioda na poslednata vojna (“Poslednijat polet za Saraevo”) i nakraja – okonchatelnoto zagubvane na tozi krasiv i myglovit kotlovinen grad, chiito mirisi, lica i mesta se preplitat vyv vseobshtoto izgnanichestvo, v “Hronika na izgubeniya grad”.